

**СТРУКТУРНІ ЗМІНИ В НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІКАХ: ТЕНДЕНЦІ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

Структурні зміни в національних економіках є важливим аспектом економічного розвитку, що відображають трансформацію у розподілі ресурсів, зміну пріоритетів у виробництві та споживанні, а також адаптацію до глобальних економічних викликів. Останні десятиліття ознаменувалися значними структурними трансформаціями, які відбуваються під впливом технологічних інновацій, змін у політичному середовищі, глобалізації та екологічних викликів. Однією з основних тенденцій є перехід до постіндустріальної економіки, коли зменшується частка промисловості у валовому внутрішньому продукті (ВВП), а сектор послуг і знань займає все більшу частину економіки. Цей процес супроводжується ростом значення цифрових технологій, створенням нових технологічних секторів, таких як штучний інтелект, Інтернет речей і біотехнології, які суттєво змінюють структуру зайнятості та конкурентоспроможність економік. У той самий час, глобалізація та інтеграція економік ведуть до розширення міжнародної торгівлі, збільшення обсягів інвестицій та лібералізації економічних політик, що сприяє більш глибокій економічній інтеграції на світовому рівні.

Іншою важливою тенденцією є зміна енергетичної парадигми. Поступове зменшення залежності від викопних видів палива та перехід до відновлюваних джерел енергії вимагають трансформації в енергетичному секторі, що має стати основою для розвитку сталого економічного зростання. Крім того, спостерігається зростання ролі сектору послуг, зокрема таких підсекторів, як фінанси, інформаційні технології, охорона здоров'я та освіта, що є важливою ознакою постіндустріального етапу економічного розвитку.

У майбутньому важливими перспективами структурних змін є досягнення збалансованого розвитку різних секторів економіки. Це дозволить забезпечити стійке економічне зростання, оптимізуючи співвідношення між виробничими та постіндустріальними секторами. Для цього необхідно активно інвестувати в освіту і науку, що допоможе адаптувати людський капітал до нових вимог ринку праці, сприяючи розвитку інноваційних галузей та підвищенню конкурентоспроможності. Крім того, трансформація трудового ринку потребує перегляду політики зайнятості, розвитку гнучких форм роботи та підтримки професійної підготовки для нових технологічних секторів. Екологічна стійкість також стане ключовим фактором майбутнього розвитку економік, і важливою метою має стати розвиток «зеленої» економіки, зменшення викидів вуглецю та перехід до сталого розвитку, що забезпечить довгострокову стабільність.

Отже, структурні зміни є необхідним етапом економічного розвитку, який відображає адаптацію національних економік до нових глобальних умов. Ці зміни охоплюють широке коло сфер і аспектів, що є наслідком динамічних процесів, які відбуваються на глобальному рівні, а також на національному і локальному рівнях. Для того, щоб успішно пройти через ці трансформації, країнам необхідно гнучко реагувати на виклики та можливості, що з'являються в результаті технологічних, економічних і соціальних змін. Врахування основних тенденцій і перспектив, таких як розвиток інноваційних секторів, адаптація до змін у трудовому ринку, підтримка сталого розвитку та екологічна стійкість, дозволить країнам здійснити успішну трансформацію своїх економік.

Список літератури

1. Милашко О. Г. Трансформація структури ВВП України в умовах війни. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2024. № 10(323). С. 14-22.
2. Шуванов А. Р. Структурні зміни національної економіки України : загрози та можливості. *Теорія та практика державного управління*. 2022. № 2(75). С. 70-87.